

เทศน์อบรมฆราวาส

เนื่องในโอกาสวันคล้ายวันมรณภาพท่านพระอาจารย์มั่น ภูริทัตตเถระ

ณ วัดป่าสุทธาวาส อ.เมือง จ.สกลนคร

เมื่อปลายวันที่ ๙ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

ไม่มีใครลำบากยิ่งกว่าหลวงปู่มั่น

ต้องขออภัยนะ หลวงตาต้องขออภัย พอมานี้บรรดาลูกศิษย์ลูกหามาเลยละ หามาตลอด ถึงนี้แล้วเดินขึ้นธรรมาสน์ ถ้าจำเป็นที่จะได้พูดจาพาทีหรือเทศนาว่าการ ให้พี่น้องทั้งหลายฟังผิดพลาดไปก็ขออภัยด้วย เพราะขึ้นคานหามา ถ้าเดินมาธรรมดาก็ไม่มีใครถือสา นี่หามาขึ้นธรรมาสน์เลย เวลาเทศน์ไม่ได้แล้วมันเสียหน้ามากทีเดียว จึงต้องขออภัยไว้ก่อน

ในครั้งพุทธกาลมีนะ ในตำราท่านพูดเอาไว้ในครั้งพุทธกาล เวลานั้นเป็นเวลาที พระสารีบุตรเทศน์ไพเราะเพราะพริ้ง ใครฟังแล้วก็พอกพอใจ ต่างคนมาชมเชยสรรเสริญในกลุ่มชนต่างๆ กัน แล้วก็ยังมีหลวงตาองค์หนึ่งเดินมาที่นั่น หลวงตาองค์นั้น คล้ายกันกับหลวงตาบัวนี่แหละ เดินมาที่นั่น เขาพูดชมเชยพระสารีบุตรว่า การเทศนาว่าการของท่านไพเราะเพราะพริ้งจับใจ ท่านเทศน์พอสมควรแล้วท่านก็จบลง ยังไม่ อยากให้ท่านจบลงเลย อยากให้ท่านเทศน์ต่อไปอีก

พระองค์นั้นคล้ายกับพระหลวงตาบัวนี่แหละ โห้ย ท่านทั้งหลายได้ฟังเทศน์พระ สารีบุตรก็ยังได้ชมเชยขนาดนั้น ถ้าได้ฟังเทศน์ของอาตมาจะเป็นยังไงไม่ทราบแหละ ว่า อย่างนั้นนะ เขาก็จับติดละชิ จะเอาไปเทศน์ ตกลงก็ติดเขาละ เขาไม่ปล่อยมือ ขอเขา เทศน์ตอน ๒ ทุ่ม ถึงเวลาเทศน์ก็ขอเลื่อนไป ๔ ทุ่ม แล้วเลื่อนไป ๖ ทุ่ม เลื่อนเวลาไป เรื่อยๆ จนกระทั่งถึงตี ๓ เขาจับท่านขึ้นธรรมาสน์ให้ท่านเทศน์ ท่านเทศน์ไม่ได้ ตัวสั้น ไปหมดอยู่บนธรรมาสน์ เขาก็พากันหามไปโยนลงหน้าส้วม แล้วเอาก่อนดินโยนใส่ๆ กลัวก่อนดินเขาก็วิ่งไป ที่นี้มันมีส้วมอีกดูเหมือนมีหลายส้วมละทำเพราะมีคนมาก ก็เลย ไปตักส้วมข้างหลัง มันแก่นักต้องลงสถานที่แก่นๆ อย่างนั้นละ พวกเขาจึงพากันหนีไป ป่านนี้ไม่ทราบว่าจะขึ้นจากส้วมแล้วยังพากันไปดู

นี่เอาความจริงมาพูดนะ ไม่ใช่พูดเล่นๆ เป็นอย่างนั้น ในตำราบอกไว้ชัดเจน นี้ ก็หามมีนี่ หามาแล้วยังจะหามาขึ้นธรรมาสน์อีก โอ้ย อย่ามาหามาเดียวมันจะตก ธรรมาสน์ไปอีกตั้งที่แล้วๆ มา เดินขึ้นมาธรรมาสน์นี่กลัวจะตกธรรมาสน์ไปอีกตั้งนิทาน ที่ว่านี่ละ มีอยู่ในนิทาน ได้มาแล้วให้ฟัง

วันนี้พี่น้องชาวพุทธเราจำนวนมากมายทั่วประเทศไทย ได้อุตส่าห์สละเวลาลำเวลา หน้าที่การงาน ทรัพย์สินเงินทอง แม้แต่ชีวิตจิตใจก็สละได้ถึงมาได้คนเรา วันนี้ได้มา

รวมกันที่นี้มาทำบุญเป็นที่ระลึก แสดงเป็นกตัญญูทเวทิตาคณะต่อการมรณภาพของ หลวงปู่มั่นเรา ได้ ๕๙ ปีวันนี้ จึงได้มาแสดงกตัญญูทเวทิตาต่อท่านด้วยการสร้างบุญ สร้างกุศลให้เป็นประโยชน์แก่ตัวเราเอง และกุศลบุตรสุดท้ายภายหลังจะได้ถือเป็นคนดี ตัวอย่างอันดีงาม

วันนี้คนก็มีจำนวนมาก การมาเสาะแสวงบุญกุศลนี้เป็นมหามงคลแก่พี่น้องชาว พุทธทั้งหลายเราอยู่แล้ว วันนี้ก็มาแสดงเป็นสักขีพยาน วัดสุทธาวาสแทบจะไม่มีที่อยู่ สำหรับวันนี้เพราะคนมีจำนวนมากมาย ทั้งฝ่ายพระฝ่ายฆราวาสมารวมกันแสดงกตัญญู ทเวทิตาต่อหลวงปู่มั่นเรา เพราะหลวงปู่มั่นนี้เป็นพระที่ลำบากลำบากที่สุดในวงกรรมฐาน ปัจจุบันของเราคือหลวงปู่มั่นนี้แหละ

ในป่าในเขาที่ไหนท่านไปหมด ซอกแซกซิกแซก ไปถึงที่น้ำกล้วท่านจะกลัว หรือไม่กลัวไม่ทราบ ก็ผ่านไปได้ ไปถึงที่น้ำจะตายท่านก็ไม่ตายผ่านมาได้ คือไปบาง แห่งเลื้อเข้ามาหา เข้ามาหาท่านก็ไม่ทำอะไรท่าน แล้วบางแห่งท่านกำลังนอนหลับอยู่ หรือนั่งภาวนาก็ไม่ทราบในมุ้ง นี้ท่านเล่าเองนะ ดึก ๆ หรือตอนไหนตอนนั้นเราไม่ทราบ ท่านว่าอย่างนั้น จะเป็นที่เรานอนอยู่หรือหลับไปแล้วหรือว่ายังไม่หลับก็ไม่ทราบ มีเสือ โคร่งใหญ่ตัวหนึ่งขึ้นมากำหาท่าน ทางขึ้นถ้าคงจะเป็นทางเนิน ๆ ขึ้นไป ไม่ชัน มันก็ขึ้นไปหาท่านอาจารย์มั่น

นี้ท่านเล่าให้ฟังเสียเอง จึงเป็นที่แน่ใจร้อยเปอร์เซ็นต์ว่าไม่ผิดไป ท่านนอนอยู่ในเตียงหรือท่านนั่งภาวนาอยู่ในเตียงก็ไม่ทราบ เสือโคร่งใหญ่ตัวหนึ่งมันก็ขึ้นไป ๆ ขึ้นไปถึงแคร่หรือถึงเตียงที่ท่านนั่งท่านนอนอยู่นั้นแหละ ที่นี้มันก็ไปเหยียบไว้ที่ตีนแคร่ จมูกมันกับมุ้งนั้นพอดีกัน มันคงจะไปดมท่าน ตอนนั้นท่านว่าท่านนอนหลับหรือท่าน นั่งภาวนาก็ไม่ทราบ ท่านว่าอย่างนั้น เสือโคร่งตัวนั้นมันก็ขึ้นไปเหยียบที่ตีนเตียงตีนแคร่แล้วเอาจมูกนี้ไปดมในมุ้ง จากนั้นมามันก็ลงไป

พอตื่นเข้ามาเห็นรอยเสือเหยียบในที่นั้น ท่านจึงลงมาดู ท่านดูชัดเจนแล้วตอน บ่าย ๆ เด็กขึ้นมาที่มันเหยียบไว้มันไม่ให้หลบนะ เพราะเด็กมันขึ้นไปกวาด เด็กไปเลี้ยงวัว เลี้ยงควายละขึ้นไป ท่านให้ดูรอยเสือ นี้รอยอะไร ท่านถามเด็ก นี้รอยอะไรรู้ไหม รู้ รอยอะไร รอยเสือ กลัวไหม เดียวนี้ไม่กลัว เห็นแต่รอยไม่กลัว ถ้าไปเจอตัวมันจะเป็นอย่างไร กลัว ถ้าเป็นอย่างนั้นแล้วต่อไปอย่าขึ้นมาเที่ยวเล่นพ่านในสถานที่นี้ เป็นสถานที่พระท่านภาวนา บอกเขาลงไป ไม่กี่วันเขาก็ขึ้นไปอีกอยู่นั้นละ

นี่พูดถึงเรื่องท่านไปเที่ยวที่สมบูกสมบัน ไร่เสือก็ไปยืนอยู่นั้นดมมุ้งท่านบนถ้ำ แล้วก็ลงไป ท่านไปเจอเสมอเสือ นี่เป็นสัตว์ที่น่ากลัวมาก มนุษย์กลัวกันทั้งนั้นแหละ อย่างว่าแต่มนุษย์ หมายถึงกลัวมากกว่าคนนะกลัวเสือ ท่านไปอยู่ในที่สมบูกสมบันมาก

หลวงปู่ฉันเรา ไม่มีในวงกรรมฐานสมัยปัจจุบันนี้จะสมบุกสมบันลำบากลำบากยิ่งกว่า หลวงปู่ฉันไป ท่านไปอยู่ในที่ลำบากลำบาก

เวลาพูดไปสัมผัสท่านก็นำออกมาพูด ไม่ใช่ท่านตั้งหน้าตั้งตาจะพูดนะ ท่านพูดถึงเรื่องความลำบากลำบาก บางกาลบางสถานที่เขาว่าไปเที่ยวกรรมฐานพระกรรมฐาน ท่านไม่ฉันเนื้อฉันปลา ไม่ฉันอะไรทั้งหมด ฉันแต่ถั่วแตงา ท่านว่าอย่างนั้นนะ ที่นี้เขาไม่มีถั่วมีงาเขาก็เอาแต่ข้าวเปล่า ๆ มาใส่บาตรให้เรา ฉันแต่ข้าวเปล่า ๆ เป็นเดือน ๆ ท่านว่าอย่างนั้น คืออย่างอื่นพระกรรมฐานท่านไม่ฉัน ท่านฉันแต่ถั่วแตงา แล้วถั่วงาเขาก็ไม่หามา เขาก็เอาแต่ข้าวเปล่า ๆ ไปให้ท่านฉัน อย่างนี้ก็มี เป็นความทุกข์ความลำบากมากสำหรับหลวงปู่ฉันของเรา

ที่ได้มาเป็นคติตัวอย่างแก่บรรดาพระกรรมฐานลูกหลานของท่าน ควรจะยึดถือเป็นคติตัวอย่าง กราบไหว้บูชาท่านด้วยความเทิดทูน แล้วตั้งหน้าตั้งตาประพฤติปฏิบัติ กำจัดกิเลสออกจากใจ จะเป็นผู้เลิศเลอเหมือนพระพุทธเจ้าผู้เป็นเจ้าของศาสนา พระพุทธเจ้าก่อนจะได้ตรัสรู้ขึ้นมาเป็นศาสดาเอกสอนโลกจนกระทั่งทุกวันนี้ ก็เพราะการภาวนา การภาวนาคืออบรมจิตใจเราซึ่งเป็นเหมือนลิง มั่นวอกแวกคลอนแคลนอยู่เป็นสุขไม่ได้ใจ ชอบคิด อยากตื่นอยากปรุงเรื่องนั้น คิดเรื่องนี้ ต้องเอาคำภาวนาเข้าไปปิดปากมัน ไม่ให้มันคิดเรื่องอื่น เปิดปากให้เฉพาะคำว่าพุทโธ ธัมโม สังโฆ ให้มันนึกอยู่ในใจด้วยพุทโธ ธัมโม สังโฆ อย่างนั้นนะ แล้วให้ภาวนาต่อไปเรื่อย ๆ นี่ท่านสอนว่าอย่างนั้น

พวกเราชาวพุทธวันนี้มาประชุมกันมากมาย เพื่อบำเพ็ญกุงการกุศลอุทิศส่วนบุญด้วยกตัญญูกตเวทีต่อหลวงปู่ฉันของเรา ก็ให้นำไปเป็นคติเครื่องเตือนใจ เป็นประโยชน์แก่เรามาก หลวงปู่ฉันนี้สมบุกสมบันมากที่สุด พระกรรมฐานสมัยปัจจุบันไม่มีใครจะลำบากลำบากยิ่งกว่าหลวงปู่ฉันเรา เพราะฉะนั้นจงพากันถือเป็นคติให้มีความขยันหมั่นเพียร อย่าขี้เกียจขี้คร้าน ท้อแท้อ่อนแอ

ให้พากันอุตสาหะพยายามทำในสิ่งที่ดีที่งามทั้งหลาย ในสิ่งไม่ดีอย่าพากันทำมันจะเป็นกรรมเป็นเวรมาพัวพันตัวของเราให้เป็นไฟเผาหัวใจอยู่ตลอดเวลา ทั้งเมืองคนเมืองผีเผาได้ทั้งนั้น คนมีบาปเผาได้หมด คนมีบุญอยู่ที่ไหนไม่เผา ถ้าคนมีบุญแล้วไปเป็นนายยมบาลรักษาสัตว์ที่ตกนรกไปนี่นายยมบาลก็ไม่ใช่เป็นทุกข์ แต่พวกที่ตกนรกรู้เป็นทุกข์ อย่างนั้นละ เราก็นำท่านมาเป็นคติเครื่องเตือนใจ

วันนี้เป็นวันชุมนุมรวมน้ำใจของกันและกัน แล้วมาบำเพ็ญกุงการกุศล มหากุศลของพวกเรา อุทิศส่วนกุศลให้ถึงปู่ย่าตายายของเราตั้งแต่นุ่นเรื่อยมาจนกระทั่งถึงครูบาอาจารย์ผู้มีบุญมีคุณ อุทิศส่วนกุศลไปถึงท่านเป็นกตัญญูกตเวที จะเป็นบุญแก่เรา

ทั้งหลายมากมายกายกอง วันนี้เป็นวันมหามงคล พวกเราทั้งหลายรวมกันมาเรียกว่าทั่วประเทศไทย ไม่มากก็น้อย มาทั่วประเทศไทยมาบำเพ็ญกุศลวันนี้ เป็นสิริมงคลแก่พวกเราดังที่เห็นอยู่นี้แหละ

กองการกุศลนี้อย่าพากันปล่อยปละละเลยนะ คนเราเวลายังมีชีวิตอยู่นี้พูดได้ อะไรได้ คึกคะนองทำได้ทุกอย่าง ทำชั่วทำได้หมด บทเวลาตายแล้วบุญกรรมนั้นละ ทั้งดีทั้งชั่ว ถ้าใครสร้างบุญกรรมไว้มากพวกเวรพวกกรรมชั่วช้าลามก เราไม่ได้ทำไว้มาก ก็ไม่ทำลายเราได้ ไปสวรรค์ชั้นพรหมจนกระทั่งถึงนิพพานได้อย่างง่ายดาย ถ้าใครมีบาปมีกรรมมาก ๆ แล้วไปที่ไหนมีแต่ชวากแต่หนาม มีแต่ไฟแต่ไฟ มีแต่กรรมแต่เวร มีแต่อุปสรรคขัดขวางการก้าวเดินของเรา แม้ที่สุดไปเกิดก็ไปขัดขวาง แทนที่จะเกิดเป็นมนุษย์เป็นอินทร์เป็นพรหม เทวบุตรเทวดาเหมือนโลกเขา กลับไปเกิดเป็นสัตว์สाराสิง ไปเป็นบุงเป็นหนอน ใครอยากเกิดละไปเกิดอย่างนั้น แล้วตกรอกไปอีกนะ ให้พากันระมัดระวัง

พระพุทธศาสนาท่านสอนคนให้ดี ให้พากันละชั่วทำดีแล้วจะเป็นประโยชน์แก่พวกเราไม่น้อยเลย ตายไปแล้วเราจะไม่อาศัยได้ละสิ่งเหล่านี้ ที่ก่อสร้างไว้เต็มวัดเต็มวาเต็มสถานที่หลับที่นอนหมอนมุ้งนี้เราเอาไปไม่ได้ทั้งนั้นละ ที่ติดตัวเราไปได้ก็คือบาปกับบุญ ใครสร้างบาปไว้บาปก็จะเป็นเจ้ากรรมนายเวรไปเที่ยวดัดสันดานทรمانเราอยู่ทั่วๆ ไปในทุกภพทุกชาตินั่นแหละ ถ้าใครมีบุญมีกุศลไปที่ไหนมีแต่เพื่อนแต่ฝูง มีแต่ความสนิทสนม คบค้าสมาคมกับสัตว์กับบุคคลผู้ใดก็มีแต่เป็นเพื่อนเป็นฝูง เป็นผู้พึ่งเป็นพึ่งตายกันได้อย่างสะดวกสบาย ให้พากันคัดเลือก ให้สร้างแต่ความดีไว้ให้ดี

ใจนี้ไม่เคยตาย ร่างกายมันตาย คนนั้นตายคนนี้ตาย ร่างกายตายเท่านั้น ส่วนจิตใจนี้ไม่ตาย พอออกจากร่างนี้ก็ไปสู่ร่างนั้น ออกจากร่างนั้นไปสู่ร่างนี้ เหมือนเราปลุกบ้านปลุกเรือนใหม่ ปลุกบ้านปลุกเรือนใหม่ก็เพราะว่าเรือนหลังเก่ามันชำรุดทรุดโทมรร้างลงไปแล้ว แล้วจะปลุกหลังใหม่ ถ้าหากว่าเรามีเงินมีทองมากเราจะเอาหลังขนาดไหนเท่าหอปราสาทเทวบุตรเทวดาสู้ไม่ได้ก็ได้ ถ้าเราไม่มีเงินมีทองจะไปสร้างอย่างนั้นอยู่กระต๊อบก็ลำบาก อยู่ที่ไหนก็ลำบากไปหมด ไปอยู่บนท้องฟ้าก็ไปทุกข์อยู่บนท้องฟ้า คนทำบาปไปอยู่ที่ไหนเป็นบาปเป็นกรรม เป็นทุกข์ทรمانจิตใจตนเองตลอดไป

จึงพากันระมัดระวังนะ การสร้างบาปไม่ใช่ของดี นักปราชญ์ทั้งหลายตำหนิกันทั่วโลกดินแดน พระพุทธเจ้าพระองค์ใดมาตรัสรู้เป็นศาสดาสอนโลกสอนแต่ให้ละบาปบำเพ็ญบุญ บาปเป็นภัยต่อเรามากมาย ถึงขนาดที่ท่านเข็ดท่านหลาบแล้วนำมาสอนโลก ว่าให้กลัวบาปกลัวกรรม มันจะเป็นบาปเป็นกรรมในตัวของเราเอง เพราะเราเป็น

คนสร้าง ความชั่วช้าลามกก็จะไหลมาสู่ตัวของเรา เราจะเป็นผู้เสวยบาปกรรมทั้งหลาย เหล่านั้น

ให้ละเว้นตั้งแต่บัดนี้ที่มีชีวิตอยู่ บาปเราก็รู้ บุญเราก็รู้ ให้สร้างเสียตั้งแต่บัดนี้ สร้างความดีนั้นละตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป การละบาปความชั่วช้าลามกอย่าไปคุ่นกับมัน ให้พยายามละทุกคนๆ ละบาป บำเพ็ญแต่บุญแต่กุศล ไปที่ไหนจะมีแต่ความ สะดวกสบาย เกิดในภพใดชาติใดจะมีบุญมีกุศลเป็นเครื่องหนุนเครื่องบำรุงเครื่อง ส่งเสริมให้มีความสุขสบายตลอดไป จนกระทั่งว่าไปอยู่สถานที่ข้างหน้าซึ่งเป็น สถานที่คนตายแล้วไปอยู่ก็จะไปอยู่ในสถานที่ดี เช่นเทวดาเขาเสวยอาหารทิพย์ ไปอยู่ หอปราสาททิพย์เราก็จะเป็นอย่างนั้นเหมือนกัน

ถ้าเราสร้างแต่บาปแต่กรรมไปอยู่ที่ไหนก็มีเหมือนคุกเหมือนเรือนจำ ถูกทรมาน อยู่ตลอดเวลา ในภพใดชาติใดก็ตามจะหาความดีความสะดวกสบายใจไม่ได้สำหรับคน ทำบาป ให้พากันระมัดระวังตั้งแต่บัดนี้ พระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์สอนให้ละบาป บำเพ็ญบุญ ทำความชั่วเรียกว่าทำบาปอย่าพากันทำ ให้เชื่อพระพุทธเจ้าบ้าง อย่าไปเชื่อ แต่คนมีกิเลสด้วยกัน เขาชักชวนไปไหนก็วิ่งตามเขา วิ่งตามเขาแล้วไปสร้างแต่บาปแต่ กรรม มากก็ไปกองอยู่ในนรกจนจำนรกจะไม่หวาดไม่ไหว จะตายเสียแล้วละ ควบคุม พวกสัตว์นรกมันไปตกมากต่อมากไปตกนรก จนนรกอัดแน่นแต่ไม่แตก เพราะกรรม ของสัตว์ ถ้าคนทำชั่วเป็นอย่างนั้น คนทำดีก็สว่างไสวไปขึ้นสวรรค์ชั้นพรหมไปเรื่อยๆ ต่อจากนั้นก็ไปนิพพานได้เลยเมื่อมีวาสนามาก ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้บำเพ็ญความดี งาม

วันนี้มีกองบุญกองกุศลกองใหญ่ที่มารวมกันนี้ เพื่อจะสร้างบุญสร้างกุศลเป็น สมบัติของตน และเพื่อสัตว์โลกทุกๆ ไปโดยทั่วกันนั้นละ วันนี้เหนื่อยมาก อย่าให้เทศน์ อะไรมากมายนัก เพราะเทศน์มามากต่อมากแล้ว การทำบุญให้ทานเป็นมหามงคลแก่ พี่ น้องทั้งหลายทั่วหน้ากัน การทำบาปเป็นอัปมงคล เป็นกรรมเป็นเวรพัวพัน ไปภพใด ชาติใดมีแต่พินแต่ไฟเผาไหม้ตัวเอง อย่าพากันสร้าง สร้างบาป ให้พากันสร้างแต่บุญ กุศลผลอันพึงใจ นั้นละมาสนองเรา ไปที่ไหนมีแต่ความยิ้มแย้มแจ่มใสเบิกบานหรรษา ไปอยู่ในเทวบุตรเทวดา-อินทร์-พรหมอายุก็ยืน ยืนกว่าที่ทั้งหลาย ให้พากันสร้างบุญ สร้างกุศลให้มากนะ

วันนี้เทศน์เพียงเท่านี้ ไม่เทศน์มากยิ่งกว่านี้ไป เพราะหลวงตาเองก็หลวงตา ชำรุด ไม่ใช่พระดีมาเทศน์ พระชำรุด มากก็ได้หามาเห็นใหม่ละ ใส่แครงหามกันมา มาวันนี้ ยังจะหามขึ้นธรรมาสัน เเทศน์แล้วก็จะไปตายบนธรรมาสันยิ่งเลวใหญ่ นะ เพราะฉะนั้น

จึงขอเทศน์เพียงเท่านี้ ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้รับฟังตามนี้แล้วไปประพฤติปฏิบัติเพื่อ
คุณงามความดีเข้าสู่จิตใจของตน ตายแล้วไปสวรรค์

สวรรค์นั้นกว้างมาก เราอย่ากลัวว่าสวรรค์จะคับแคบ คนไปสวรรค์ไม่มีที่อยู่แล้ว
กลับลงมาอย่างนี้เหมือนว่าคนล้นงานไปอย่างนั้นไม่ได้นะ บุญมากเท่าไรยิ่งไปสูงๆ
สวรรค์ก็มีถึง ๖ ชั้นแล้วเทวโลก ๑๖ ชั้น เป็นสถานที่อยู่ของคนดีทั้งนั้น เราอย่ากลัวว่า
สวรรค์ชั้นพรหมจะคับแคบที่อยู่ที่อาศัย จะกว้างขวางตั้งแต่จรกอบเวจี นั้นละที่คับแคบ
ตีบตันที่สุดอยู่ที่นรกอบเวจี อย่าพากันทำบาปมันจะเกิดความไม่ดีขึ้นมาแก่เรา ขอให้
ทุก ๆ ท่านจำเอาไว้

วันนี้เทศน์เพียงเท่านี้เพราะเหนื่อยมากทีเดียว กองการกุศลที่พี่น้องทั้งหลาย
สร้างให้อุทิศส่วนกุศลไปถึงท่านผู้ล้มผู้ตาย ถึงเปรตถึงผีทั้งหลาย มีญาติไม่มีญาติขอ
อุทิศส่วนกุศลให้เป็นญาติอันเดียวกัน การเทศน์ว่าการก็ขอยุติเพียงเท่านี้ ขอความ
สวัสดีจงมีแก่พี่น้องทั้งหลายโดยทั่วกันเทอญ

รับชมรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และทางสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน **FM 103.25 MHz**

พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ